

Bohumil Hrabal

Narodil se 28. 3. 1914 v Brně-Židenicích. Maturoval r. 1933. V letech 1934-1939 a 1945-1946 studoval na Právnické fakultě Univerzity Karlovy. Po studiích vystřídal nejrůznější zaměstnání jako pojišťovací agent, obchodní cestující, dělník v kladenských ocelárnách, balič starého papíru, kulisák a statista v divadle. Od r. 1963 se věnoval výhradně literatuře. Ve svém díle čerpal z bohatých prožitků autentické životní zkušenosti, které s nevšední uměleckou imaginací a fantazií transformoval do svébytné grotesknosti, nadsázky a komična, někdy poznamenaných i skepsí a sardonickým černým humorem. Povídka Ostře sledované vlaky s válečnou a okupační tematikou se stala předlohou pro stejnojmennou světově proslulou filmovou adaptaci (v režii J. Menzela). Začátkem 70. let byly Hrabalovy texty na indexu zakázaných knih, šířily se v samizdatech a opisech: Městečko kde se zastavil čas, Postřižiny, Obsluhoval jsem anglického krále, Něžný barbar, Příliš hlučná samota (označená zahraniční kritikou za jeden z dvaceti nejvýznamnějších literárních činů 20. století). Po r. 1975 mu bylo dovoleno publikovat část tvorby

Zemřel 3. 2. 1997.